

Намисто

Віталій Гречка

Життів намисто нескінченне пролягло
Тим виміром, що назви не існує,
Події, почуття – то лише тло,
Незрима суть на нім своє малює.

Наступна бусина – і пам'яті нема,
Все як нове, відкриті всі дороги,
За зайцем знову, чи і за двома,
Біжать нові і ще не збиті ноги.

Навкруг тебе багато є людей,
Одні привітні, з іншими огидно,
Цікаве щось ти бачиш і е-гей!
Чкурнув за ним, що і спини не видно.

Чому це так? Питання непросте,
Всередині не все ти добре знаєш,
Думки ти маєш, та дрібниця це,
Без них насправді все ти обираєш.